

॥ ७६ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥

अशोभतमहाबाहुर्व्यसुर्भूमौ निपातितः ॥ ततः सर्वाणि सैन्यानि व्यद्रवन्त सुतस्य ते ॥ हतं श्रुता युधं दृष्ट्वा कांबोजं च सुदक्षिणं ॥ ७६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि श्रुता युध सुदक्षिणवधे द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ संजय उवाच हते सुदक्षिणे राजन्वीरे चैव श्रुता युधे ॥ जवेनाभ्यद्रवन्पार्थं कुपिताः सैनिकास्तव ॥ १ ॥ अभीषाहाः शूरसेनाः शिवयोथवसातयः ॥ अभ्यवर्षस्ततो राजन् शरवर्षैर्धनं जयं ॥ २ ॥ तेषां पष्टिशतान न्यान्प्रा मथात्पांडवः शरैः ॥ ते स्मभीताः पलायन्ते व्याघ्राक्षुद्रमृगा इव ॥ ३ ॥ ते निवृत्ताः पुनः पार्थ सर्वतः पर्यवारयन् ॥ रणे सपत्नान्निघ्नन्तं जिगीषन्तं परान् युधि ॥ ४ ॥ तेषामापततां तूर्णं गांडीवप्रेषितैः शरैः ॥ शिरांसि पातयामास बाहूंश्चापि धनं जयः ॥ ५ ॥ शिरोभिः पातितैस्तत्र भूमिरासीन्निरन्तरा ॥ अभ्रच्छायेव चैवा सीध्वां क्षगृध्रबलैर्युधि ॥ ६ ॥ तेषु तूत्साद्यमानेषु क्रोधामर्षसमन्वितौ ॥ श्रुता युश्चाच्युता युश्च धनं जयमयुध्यतां ॥ ७ ॥ बलिनौ स्पर्धिनौ वीरौ कुलजौ बाहुशालिनौ ॥ तावेनं शरवर्षाणि सव्यदक्षिणमस्यतां ॥ ८ ॥ त्वरायुक्तौ महाराज प्रार्थयानौ महद्यशः ॥ अर्जुनस्य वधप्रेप्सु पुत्रार्थं तव धन्विनौ ॥ ९ ॥ तावर्जुनं सहस्रेण पत्रिणां नतपर्वणां ॥ पूरयामास तुः क्रुद्धौ तटागं जलदौ यथा ॥ १० ॥ श्रुता युश्च ततः क्रुद्धस्तोमरेण धनं जयं ॥ आजघान रथश्रेष्ठः पीतेन निशितेन च ॥ ११ ॥ सोतिविद्धो बलवता शत्रुणा शत्रुकर्शनः ॥ जगाम परमं मोहं मोहयन् केशवं रणे ॥ १२ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु सोच्युता युर्महारथः ॥ शूलेन भृशतीक्ष्णेन ताडयामास पांडवं ॥ १३ ॥ क्षते क्षारं सहिदौ पांडवस्य महात्मनः ॥ पार्थोपि भृशसंविद्धो ध्वजयष्टिं समाश्रितः ॥ १४ ॥ ततः सर्वस्य सैन्यस्य तावकस्य विशांपते ॥ सिंहनादो महानासीद्धतं मत्वा धनं जयं ॥ १५ ॥ कृष्णश्च भृशसंतप्तो दृष्ट्वा पार्थं विचेतनं ॥ आश्वासयत्सुहृद्याभिर्वाग्भिस्तत्र धनं जयं ॥ १६ ॥ ततस्तौरथिनां श्रेष्ठौ लब्धलक्षौ धनं जयं ॥ वासुदेवं च वार्ष्णेयं शरवर्षैः समन्ततः ॥ १७ ॥ सचक्रकूबररथं साश्वध्वजपताकिनं ॥ अदृश्यं चक्रतुर्युद्धेत दद्भुतमिवाभवत् ॥ १८ ॥ प्रत्याश्वस्तु वीभत्सुः शनकैरिव भारत ॥ प्रेतराजपुरं प्राप्य पुनः प्रत्यागतो यथा ॥ १९ ॥ संछन्नं शरजालेन रथं दृष्ट्वा सकेशवं ॥ शत्रूचाभिमुखौ दृष्ट्वा दीप्यमाना विवानलौ ॥ २० ॥ प्रादुश्चक्रे ततः पार्थः शाक्रमखं महारथः ॥ तस्मादासन्सहस्राणि शराणां नतपर्वणां ॥ २१ ॥